

Dosarul nr.2rac-228/21

Prima instanță - Judecătoria Soroca, sediul Centra (jud. : V. Belous)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, N. Chircu, G. Liulca)

Î N C H E I E R E

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, reprezentată de avocații Valeriu Andronic și Iulian Pleșca,

în cauza, civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuire Nord” împotriva Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, și s-a menținut încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 și hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 decembrie 2018

c o n s t a t ă :

La 06 septembrie 2017, Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuire Nord-Vest” (SA „Red Nord”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” solicitând încasarea sumei de 661 777,61 lei cu titlu de datoriei pentru energia electrică și 19 853,33 lei cu titlu de cheltuielilor de judecată.

În motivare a indicat că, la 01 aprilie 2005 între SA „Red Nord” și SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a fost încheiat contractul nr.3 de furnizare a energiei electrice.

În conformitate cu anexele contractului decontările pentru energia electrică consumată s-au efectuat între părți în baza contorului electric aflat la balanța ÎS „Moldelectrica”.

La 14 iunie 2012, SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a expediat în adresa SA „Red Nord” cerere prin care a solicitat instalarea contorului pe teritoriul său.

La 27 iulie 2012, SA „Red Nord” la locul de consum 6V6F ST 35/6 „Poliv” al SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a montat contorul electric suplimentar de tipul 2 ZMD405CT44 nr. 94615303.

Procesul-verbal de instalare a contorului a fost semnat de reprezentantul consumatorului, inginer - șef Zavadovschi V.

Din luna august 2012 și până în luna noiembrie 2013 energia electrică consumată de SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a fost achitată conform indicațiilor acestui contor și decontările s-au efectuat în baza rapoartelor scrise unilateral prezentate lunar de consumator.

La 01 martie 2013, a fost reîncheiat cu SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” contractul nr.3 de furnizare a energiei electrice.

La 02 decembrie 2013, consumatorul SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a făcut o solicitare în scris despre faptul că indicatorii contorului sunt mai mari decât consumul real de energie electrică.

Urmare a acestei solicitări, la 10 decembrie 2013, în prezența reprezentantului consumatorului Zavadovschi V., la locul de consum 6V6F ST 35/6 „Poliv” a fost instalat un alt contor de modelul ZMD 405CT 86811699.

La finele anului 2014 de către directorul pentru furnizarea energiei electrice la FRED Soroca Chiroșca A.M. a fost efectuată o analiză a informației privitoare la indicațiile contorului electric utilizat la decontările cu furnizorii de energie electrică și operatorul sistemului de transport ÎS „Moldelectrica”.

În urma analizei efectuate s-a constatat o diferență semnificativă între cantitatea de energie electrică primită de SA „Red Nord-Vest” de la ÎS „Moldelectrica” prin stația de transformare 35/6 „Poliv” s. Cosăuți și cantitatea de energie electrică achitată de SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, diferența fiind de 351262 kw/h de energie electrică, ceea ce în valoare bănească, ținând cont de 20% TVA, constituie 661 777,61 lei.

Astfel, la 26 ianuarie 2015, SA „Red Nord” a eliberat factura fiscală de plată nr. 3 pentru suma de 1 121 476,14 lei, în care, pe lângă consumul curent și alte taxe, a fost introdusă energia electrică consumată suplimentar în volum de 351262 kw/h.

La 28 ianuarie 2015, a fost trimisă factura fiscală RN0032100 din 21 ianuarie 2015 în sumă de 661 777,61 lei.

La 03 februarie 2015, SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a expediat în adresa SA „Red Nord” înștiințarea nr.57, prin care nu a recunoscut consumul suplimentar de 351262 kw/h și a restituit fără plată factura fiscală RN0032100 din 21 ianuarie 2015.

În opinia SA „Red Nord”, de către societatea pârâtă a fost încălcate prevederile legale.

Prin cererea depusă la 11 iunie 2018 de avocatul Valeriu Andronic în interesele SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a ridicat excepția de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii SA „Red Nord” ca tardivă.

Prin încheierea Judecătoria Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 s-a respins excepția de tardivitate, ridicată de avocatul Valeriu Andronic în interesele SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, ca fiind neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Central din 28 decembrie 2018 s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” în beneficiul SA „Red Nord” datoria în sumă de 661 777,61 lei pentru energia electrică și cheltuielile de judecată în sumă de 19 853,33 lei pentru achitarea taxei de stat, în

beneficiul statului cheltuielile aferente judecării cauzei suportate de instanța judecătorească în mărime de 176,7 lei.

Prin decizia Curtea de Apel Bălți din 23 mai 2019 s-a admis apelul declarat de SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, s-a casat încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 și hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 decembrie 2018, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care :

S-a admis cererea privind ridicarea excepției de tardivitate ridicată de avocatul Valeriu Andronic în interesele SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, și s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Red Nord”.

Prin decizia suplimentată a Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2019 s-a încasat din contul SA „Red Nord” în beneficiul SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” suma de 14 889,99 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru plata taxei de stat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 13 septembrie 2019, și respectiv 21 octombrie 2019, SA „Red Nord” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 mai 2019 și deciziei suplimentare din 19 septembrie 2019 prin care a solicitat admiterea recursurilor, casarea deciziilor contestate, cu menținerea hotărârii instanței de fond și încasarea cheltuielilor de judecată suportate la depunerea cererii de recurs.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 mai 2020 s-au admis recursurile declarate de către Societatea pe Acțiuni „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

S-a casat decizia Curții de Apel Bălți din 23 mai 2019 și decizia suplimentară din 19 septembrie 2019, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curtea de Apel Bălți din 25 februarie 2021 s-a respins apelul declarat de SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” și s-a menținut încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 și hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 decembrie 2018.

Pentru a decide astfel, instanța a reținut că, SA „RED-Nord”, în calitate de furnizor în perioada 27.07.2012 - 10.12.2013, lunar a emis facturi de plată pentru energia electrică consumată de către pârât în baza indicațiilor echipamentului de măsurare, prezentate de către operatorul de rețea ÎS „Moldelectrica”.

În factura de plată din 21 ianuarie 2015 furnizorul drept motiv de solicitare a plății suplimentare a specificat „Evidența incompletă a consumului de energie electrică pentru perioada iulie 2012 - decembrie 2013”.

La finele anului 2014 SA „Red-Nord” a analizat datele indicate de contorul ce se afla la balanța ÎS „Moldelectrica” și datele indicate de contorul electric instalat pe teritoriul SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” pentru perioada 27 iulie 2012 - 10 decembrie 2013 și a stabilit diferența de 351262 kWh, ce constituie suma de 661777,61 lei.

Instanța a reținut că, SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” n-a prezentat probe, care ar demonstra că echipamentul de măsurare ce le aparținea corespundea exigențelor legale și a fost verificat metrologic în perioada de referință.

Astfel că materialele cauzei nu atestă că echipamentul de măsurare a consumatorului a evidențiat corect energia electrică livrată acestuia în perioada de referință.

SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" care are calitatea sa de consumator noncasnic avea obligația să folosească echipamente de evidență a energiei electrice certificate și omologate în modul stabilit de lege.

În perioada de referință diferența de energie electrică livrată și consumată nu a fost evidențiată corect de consumator, și astfel acesta este obligat la plata acesteia, dat fiind că în realitate a consumat mai mult decât a achitat.

La 29 iulie 2021, SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca", reprezentată de avocatul Valeriu Andronic a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii Judecătoriai Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 și hotărârea Judecătoriai Soroca, sediul Central din 28 decembrie 2018 și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, soluția instanței de apel este neîntemeiată și greșită.

Concluzia precum că, SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" nu a prezentat probe care ar demonstra că echipamentul de măsurare ce le aparține corespundea exigențelor legale și a fost verificat metrologic în perioada de referință contravine materialele dosarului.

Recurentul a indicat că, instalarea la solicitarea și din contul cheltuielilor suportate de consumatorul noncasnic SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" unui contor electric suplimentar, nu a exonerat furnizorul de obligația contractuală de a ține și mai departe evidența energiei electrice livrate conform indicațiilor contorului electric aflat în proprietatea ÎS „Moldelectrica”.

Sunt eronate și nu corespund circumstanțelor cauzei constatările instanței de apel precum că, în perioada de referință iulie 2012-decembrie 2013 contorul nr.86811669 ce aparține ÎS „Moldelectrica” servea în calitate de contor de control.

Astfel, instanța eronat a aplicat pct.6 din Regulamentul privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale, neîntemeiat atribuind echipamentul de măsurare al ÎS „Moldelectrica” funcții de control, dar nu de măsurare exclusivă pentru facturarea consumului energiei electrice de către SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”.

Pe parcursul perioadei de referință furnizorul energiei electrice SA „Red-Nord” în detrimentul prevederilor contractului de furnizare a energiei electrice cu SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" incorect ținea evidența consumului de energie electrică și nu a comunicat despre acesta consumatorului noncasnic.

Recurentul a indicat că, înregistrarea incompletă a cantității de energie electrică consumată de către SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" în perioada de referință se datorează culpei pârâtului, și astfel potrivit pct.6.4 din Contractul nr.3 din 01 martie 2013, SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" este exonerată de orice răspundere, deoarece neexecutarea nu se datorează consumatorului, ci furnizorului.

Totodată, recurentul consideră că, instanța de apel neîntemeiat a respins argumentele referitoare la tardivitatea acțiunii SA „Red-Nord” .

Termenul în interiorul căreia SA „Red-Nord” putea să își apere pe cale intentării unei acțiuni în instanța de judecată a fost depășit, deoarece perioada pentru care se solicită încasarea datoriei este 27 iulie 2012-10 decembrie 2013, pe când acțiunea a fost depusă în judecată la 06 septembrie 2017.

În opinia recurentului, termenul de depunere a cererii de chemare în judecată a

începută să curgă la 10 decembrie 2013, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la 06 septembrie 2017, adică cu omiterea termenului prevăzut de art.267 alin.(1) Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), iar reclamantul nu a solicitat repunerea în termen a acțiunii.

În speță, nu sunt aplicabile prevederile art. 277 alin.(1) lit. b) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), deoarece actele cauzei denotă faptul că, SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca" nu a săvârșit acțiuni din care să rezulte că recunoaște datoria calculată în factura RN0032100, emisă la 21 ianuarie 2015.

Este eronată, concluzia instanțelor inferioare precum că, termenul de prescripție nu a fost omis, deoarece a început a curge din momentul emiterii facturii, denotă că instanțele nu au elucidat toate circumstanțele pertinente speței și au interpretat eronat normele de drept aplicabile speței.

SA „Red-Nord”, adresându-se în instanță la 09 septembrie 2017 și-a exercitat dreptul la acțiune în apărarea interesului încălcat cu depășirea termenului general de prescripție, în lipsa a cărorva temeiuri pentru suspendarea sau întreruperea cursului prescripției.

Astfel, recurentul consideră că, acțiunea urma a fi respinsă ca fiind tardivă.

La 30 iulie 2021, SA "Cariera de Granit și Pietriș din Soroca", reprezentată de avocatul Iulian Pleșca a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii Judecătorei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 și hotărârea Judecătorei Soroca, sediul Central din 28 decembrie 2018 și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Recurentul a menționat că, SA „Red-Nord”, nu a prezentat probe care să indice câtă energie electrică a fost furnizată în perioada litigioasă către contorul ÎS „Moldelectrica”.

Instanța de apel nu s-a expus privind asimilarea/egalitatea Contractului de furnizare a energiei electrice nr.3 din 01 aprilie 2005 și a Contractului de furnizare a energiei electrice nr.3 din 01 martie 2013, de către SA „Red-Nord”, care nu sunt identice după clauze și conținut, și care au putere de acțiune și reglementare a raporturilor dintre părțile contractante în perioade diferite de timp.

La materialele cauzei lipsesc probe privind evidența incorectă /incompletă a consumului de energie electrică de către contorul SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”.

O circumstanță importantă, neelucidată de către instanța de fond și apel, este faptul absenței între SA „RED Nord-Vest” și SA „Moldelectrica” a unui litigiu privind volumul de 351 262 kw de energie electrică.

Nu au fost prezentate pentru anii 2012-2013 actele de verificare contabilă dintre SA „RED Nord-Vest” și SA „Moldelectrica” care să stabilească careva diferențe, restanțe sau neachitări în actele contabile ale acestor companii.

Recurentul a invocat că, nu este clar care prevederi contractuale au stat la baza emiterii facturii RN0032100.

Examinând cauza instanța de apel a aplicat eronat prevederile art.513, 514, 572 alin. (2), 970 alin. 1,2, 971, Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Totodată, instanța de apel eronat a aplicat prevederile pct. 31, 36, ale hotărârii ANRE cu privire la aprobarea Regulamentului privind măsurarea energiei electrice în scopuri comerciale nr. 382 din 02.07.2010, inclusiv pct. 50 lit. c), 92, 146 și 149

ale hotărârii ANRE nr. 393 din 15.12.2010 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Ca temei de drept, recurentul a invocat prevederile art.432 alin.(2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei 25 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizelor de recepție de la fila dosarului 24 recurentul a recepționat decizia instanței de apel motivată la 16 iulie 2021, respectiv cererile de recurs declarate la 29 și 30 iulie 2021, sunt depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 20 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 57 Volumul IV.

Prin referința depusă la 14 septembrie 2021, SA „Red-Nord”, a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În referință intimatul a menționat că nu este de acord cu recursurile SA ”Cariere de Granit și Pietriș din Soroca”, deoarece acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată Colegiul reține că obiectul al recursurilor înaintate de Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, reprezentată de avocații Valeriu Andronic și Iulian Pleșca este și încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018.

Potrivit art. 429 alin. (3) din Codul de procedură civilă recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Așadar, odată ce instanța de recurs consideră că decizia Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2021 este legală, respectiv și încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 21 iunie 2018 este întemeiată.

Urmează de reținut că, Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 08 mai 2020, judecând recursul SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord, a constatat că reclamantul s-a conformat prevederilor legale și în interiorul termenului de prescripție a emis factura privind datele eronate calculate pentru perioada 27 iulie 2012-10 decembrie 2013. Refuzul consumatorului de a achita factura fiscală a generat dreptul SA „RED-Nord” la acțiune în instanța de judecată.

Dreptul la acțiune, a început a curge de la data când SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” a refuzat de a achita datoria indicată în factura fiscală RN 0032100 din 21 ianuarie 2015.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a notat că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenție. Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranță legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, reprezentată de avocații Valeriu Andronic și Iulian Pleșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, reprezentată de avocații Valeriu Andronic și Iulian Pleșca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari